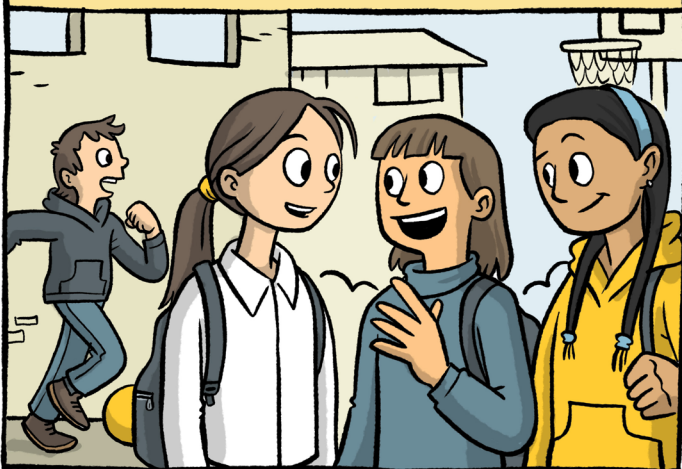
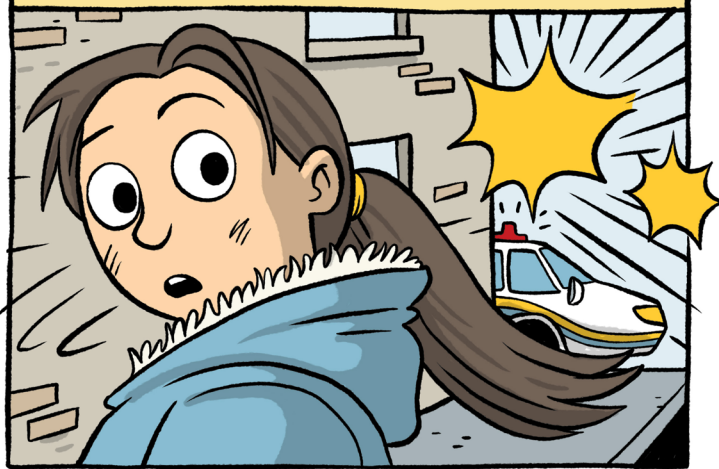

ДОВГА ПОДОРОЖ, ВАЖКІ ПОЧУТТЯ

Ще минулого тижня я ходила на заняття з друзями. Мої друзі роблять мене щасливою.

Але наступного дня я почула вибухи та сирени. Я була здивована та стурбована.

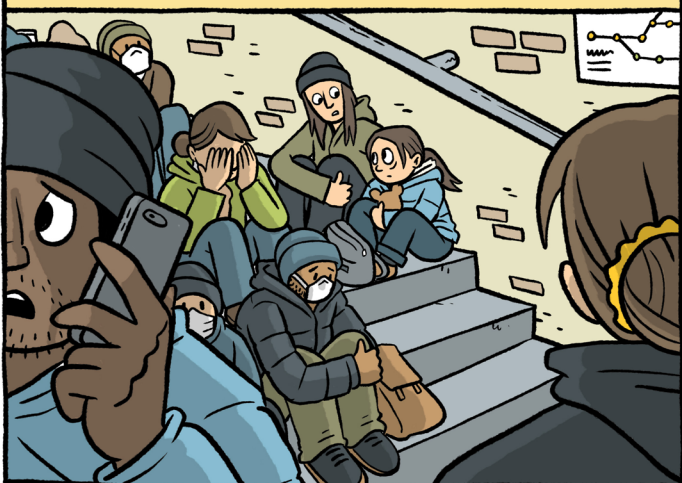
Нам довелося покинути наш дім і це викликало у мене **злість**.

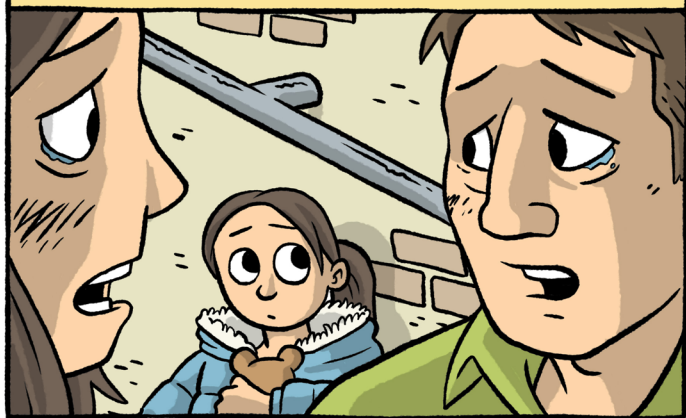
Усі люди довкола нас були налякані, і я теж відчула **страх**. Я не знаю куди поділись мої друзі.

Потім ми були змушені ховатися у людному місці, через що я відчула себе **пригніченою та маленькою**.

Я чула розмови людей. Вони говорили про бомби, вторгнення та зброю. А ще вони говорили про постраждалих та вбитих людей. Я почувалася **розгублено**.

Потім ми сіли на потяг. Усім чоловікам довелося залишитися, щоб захищати нашу країну.

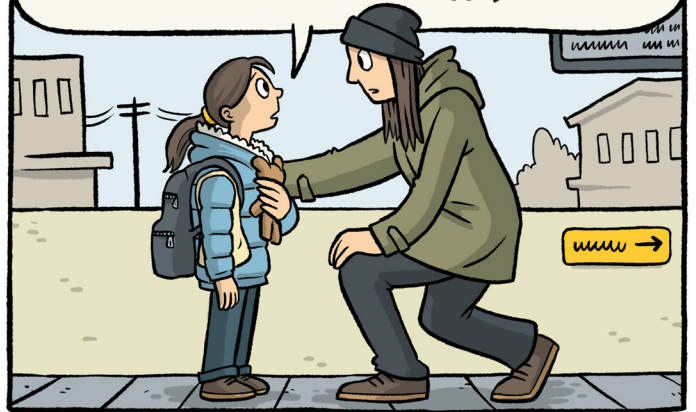
По дорозі я бачила розбиті будівлі. Я бачила людей, які йшли пішки. Вони також намагалися потрапити в безпечну країну.

Кажуть, що це війна.

Коли потяг зупинився, ми вийшли вже в іншій країні. Люди говорили іншою мовою. Людей було багато. Усі вони хотіли нам допомогти. **Я не знаю, як я себе відчуваю.**

Іди сюди, обійми мене. Я розумію. Мати так багато різних почуттів – нормально. **Боятися – це нормально.**

Давай разом поговоримо про наші почуття.

